

SLOVENSKI NAROD.

Izboja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-viste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnem, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Govor poslanca Kluna

v državnem zboru dne 10. maja 1887.

(Dalje.)

Sedaj pa pomislite, gospoda, kaj bi rekli, ko bi deželni šolski svet na Češkem jednako odločil glede češkega jezika v nemških občinah? (Klici na desni: Nemci so izvoljeni narod!) Odločno bi se uprli taki določbi, in po pravici. Zato pa tudi nam milostljivo dovolite, da odločno ugovarjamo takemu početju deželne šolske oblasti. (Dobro! Dobro! Res je! na desnici.)

Pa tudi učiteljem taka učna metoda jako obtežuje stališče in jim dela krivico. Ali morajo proti svojemu prepričanju in pravemu namenu ljudske šole nadaljevati brezuspešni pouk, da so vseč šolskim nadzornikom, kar malo-značajni tudi store, ali so pa v nevarnosti, da jih šolske oblasti na vse načine ovajajo, če skrbé za umno in etično omiko slo-

venske mladine in hočejo kaj doseči pri pouku; in to se pripeti navadno najplemenitejšim, najboljšim in najmarljivejšim učiteljem. V obeh slučajih trpe moralno silo, kar moramo odločno obsojati. (Prav res! na desnici.)

Še bolj žalostne pa so šolske razmere v slovenskem delu Koroške. Tu stanuje v 117 čisto slovenskih in 13 mešanih župnijah do 130.000 Slovencev. Ti nimajo, ne rečem, nobene srednje šole, nobene gimnazije, nobene realke, nobene obrtne, ali kake druge posebne šole — tako visoko niti ne zaidemo ne, temveč, čujte, niti jedne ljudske šole, kjer bi se mogli slovenski otroci (čujte! čujte! na desnici) s pomočjo materinega jezika v potrebnih stvareh poučevati. (Poslanec dr. Poklukar: Prečudno!) Z odlokom c. kr. koroškega deželnega šolskega sveta dne 24. julija 1874, št. 1842, bile so ljudske šole razdeljene v tri vrste, in naj kakor tudi pozneje podatke preberem. Glasé se (bere): 1. Ljudske šole z nemškim poučnim jezikom; 2. ljudske šole v pričetku s slovenskim poučnim jezikom, toda z določbo, da se mora z nemščino pričeti že v prvem šolskem letu, z nemščino se mora nadaljevati tako dolgo, da je poučni jezik, kakor hitro jo učenci lomijo za silo; 3. ljudske šole v pričetku s slovenskim, od drugega leta naprej z nemškim poukom.

Druga in tretja vrsta sta se spojili v jedno, in po šolskem koledarju za l. 1886. je na Koroškem izmed 344 ljudskih šol 249 nemških in 95 nemško-slovenskih. Toda zadnje, tako imenovane utrkvi stične šole so v resnici nemške, ker slovenski pouk je le nekaj tednov v prvem letu; nato pa se prične takoj nemški pouk, in slovenski materini jezik, opusti se popolnoma do konca osmega šolskega leta. (Čujte! Čujte! na desnici.) O tem priča pred leti za učitelje na slovenskih šolah izdana knjižica, v kateri stoji na prvi strani z razprtimi črkami ta-le določba: „Pouk v nemškem jeziku naj se prične takoj z otroci, ko pridejo v šolo.“ (Čujte! Čujte! na desni.) In na tretji strani najdete ta-le praktičen vzgled za tak pouk: „On (učitelj) kaže na mizo in reče naravnost nemško, počasi in s poudarkom: Das ist ein Tisch. To naj pa takoj posloveni, da ga razumejo: To je miza. To naj ponavlja več otrok posamezno in potem vsi.“

Da izvršuje to nalogo, moral bi učitelj znati slovenski. Na jednorazrednicah so sicer nastavljeni učitelji, ki govoré slovenščino, toda ne vprašajte, gospoda, kako? Nekoliko o tem nam pove tretje letno poročilo c. kr. učiteljskega izobraževališča v Celovci leta 1882.; tam najdete na strani 40 in 41: „Posebno čudno je, da je tako malo gojencev slovenske narodnosti. To ne pride od tod, kakor da bi se iz slovenskih krajev ne oglaševalo nič prosilcev — v resnici se jih ne manka — marveč se nekateri raje oglasijo kot Nemci. Boje se, da pomnože število predmetov še za jednega, ako priznajo svojo slovensko narodnost.“

Pod črto pa je opomba: „Slovenski jezik ni obligaten predmet. Učiteljskim kandidatom, ki naj poučujejo v šolah slovenske otroke, ni se treba učiti slovenskega jezika (čujte, čujte! na desnici), in če se ga uče prostovoljno, ni jim treba delati skušnje.“ Na omenjenem mestu berem dalje:

„Opomniti še moramo, da se od teh Slovencev niso vsi oglasili za skušnjo iz slovenščine. Ker pa jim je znano koroško slovensko narečje, morejo lažje poučevati slovenske otroke, kakor Nemci.“

Če pa pomislimo, da je v § 51. šolskega in poučnega reda dne 20. avgusta 1870 določen namen pouka v jeziku: Prava razumnost, kar govore drugi v materinem jeziku, zmožnost, ustno in pisмено prav in tekoče povedati itd., moramo priznati, da nikakor ne morejo doseči tega učnega namena oni učitelji, ki ne znajo jezika in razumejo le narečja. Šolska oblast pa večkrat ni toliko prijazna in včasih tudi ne more, da bi slovenskim otrokom dala take učitelje, ki vsaj za silo znajo svoj materin jezik. V slovenskih občinah so pa tudi učitelji, ki slovenskega kar nič ne znajo, kakor „šolski prijatelji nemškega društva“ v neki knjižici sami priznajo. Tam najdete na strani 22: Izmed 157 v slovenskih občinah na Koroškem delujočih učiteljev zna 128 za silo slovenščino — in kako, to sem že prej povedal — in kar se tiče družih, uče v gorenjih razredih, kjer se slovenščina lahko opusti, brez škode za pouk in vzgojo.“ (Čujte! čujte! na desnici.) Pri nastavljanju učiteljev ravna jo dotične oblasti po načelu: kjer sta dva učitelja, sme jeden biti trd Nemec. (Čujte! na desnici.)

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Šestnajsto poglavje.

(Dalje.)

Bilo je meseca, sušca. Zimske veselice v mestu so bile nehale in imenitna gospoda jela je že, polna nad, misliti na poletno dobo. O tem prestanku mej razveseljanjem v glavnem mestu in v kopališči imel je Dudley najlepšo priliko, da se je Mabelinega duha in srca bolj izključno nego kedaj polastil. Bliščeče veselice novošegnega sveta niso si več svojile svoje kraljice; operna družba je bila odpotovala v Havanno; krog Mabelinih občudovalcev je večinoma ali neuspešno uklanjaje srčno nadaljeval ali pa je brezupne svoje namere na nje udanost plaho opuščal; vreme ni ugajalo sprehodom niti z vozom niti peš. Sedaj, če kedaj, bil je čas, ko so duševne zabave, slovstvene in umetniške veselice prav mirno kraljevale.

Ni minul dan, da ne bila bi se Mabel veselila Dudleyeve družbe. Nova knjiga, posebna cvetka,

naznanilo razstave izbornih slik, najdba zanimive stvari na znanostnem polju, — vse to je dovolj opravičevalo njegove pohode. Če pa mu je primanjkovalo takih razlogov, bil je dovolj spreten in razsoden, da je prav dobro razumel storiti se neobhodno potrebnega pri nameravanem veselji, ki je njej posebno ugajalo. V družbi z Dudleyem, pri čarobnem glasu njegovih usiljujočih besed in pri čarodelnem uplivu njegovih črnih, sanjarskih očí, mislila Mabel ni lahko na kaj drugega, kot kar jej je njegova prisotnost kazala. Ž njim je zasledovala lepoto v pesništvu, prirodi in umetnosti ter je baje komaj mislila, da življenje ponuja priliko po bolj vzvišenem in bolj plemenitem hrepeneti.

To prevladanje je bilo kaj nesrečno nje najboljšim in najčistejšim željam in težnjam; jasno je tudi, da ni nikakor pospeševalo načrtov sesterske ljubezni, katerim bi drugače bila godila; kajti Dudley ni bil mož, da bi bil v katerih koli okoliščinah lastno neomadeževano ime postavljav v nevarnost, skušavši, da bi bil padajočega prijatelja rešil. Mabel je kmalu opazila, kako se je njegovo prijateljstvo s Henrikom zmanjševalo; in njegov vzgled in upliv sta jo le nagibala, da je vse skrbi in nade glede svojega brata opustila. Njegovo gospodstvo

nad njenimi mislimi pa je tudi zmanjševalo ponižbo, katero je zaradi mladeničevega življenja čutila, ter jej utolaževalo bojazni zbog njegove bodoče usode.

Naj je bil kateri koli razlog — ali če je sploh imel kateri razlog, — dovelj, Dudley trdil se je na vso moč, da bi Mabelinemu srcu in življenju izključno gospodoval. Ker se je tudi rada izročala njegovemu voditeljstvu, uravnavala se je po njegovih željah in njegovem okusu, udajala se popolnoma njegovim mislim in nameram ter si prav slepo njegova načela prisvajala.

Tako je on bil zadovoljen, ona pa srečna. Vsaj sama je imela sebe za srečno. Bili so čudovito mešani, nestanovitni občutki, nedostojni imenu, ki izrazuje pravo bitje vsega veselja, katero se toli redko na zemlji nahaja. Bila je sreča, katero je bila za mnogo domišljav, za mnogo nad, za mnogo pozab kaj drago kupila. Bilo je le frfranje mladega srca, ki še ni počivališča našlo. Oh! kakor je glob, iz ladije izpuščen, dolgo zaman iskal počivališča.

Tako imenovana ta sreča je bila podvržena raznim prestankom. Kot vsi sebični ljudje bil je Dudley neplemenit in nizek, celo v ljubezni. Zahteval je več, nego je nujal. Preskrbno se je ogibal, da bi bil svoje čute za njo drugače izražal, kot jih

Če morajo v mnogih slučajih slovenskega nar-
reča zmožni učitelji ali tudi odrasli učenci biti kot
tolmači, nič ne de, da se le nemščina poučuje.
Šolske oblasti in šolski nadzorniki, katerih jeden ne
zna slovenščine in vendar nadzoruje v slovenskih
krajih, zmatrajo to kot glavni namen. (Čujte! Čujte!
na desnici.) Učitelji ravno nemščino poučujejo naj-
marljivo, kar se ozirajo na odlok c. kr. deželnega
šolskega sveta za Koroško, dne 11. aprila 1877,
št. 867, po katerem so petletne doklade zavisne od
pouka v nemščini. (Čujte! Čujte! na desnici.) In
deželna šolska oblast ne preti samo, marveč tudi
dela tako; o tem priča ta-le slučaj: Nek učitelj se
ni mogel odločiti, da bi pri svojih čisto slovenskih
otročih upeljal nemški podučni jezik. Večkrat so mu
zapretili, da mu odtegnejo petletne doklade. Konečno
je dobil od okrajnega šolskega sveta ta-le odlok
dne 6. maja 1884, št. 731, (bere): „Po naznanilu
slavnega c. kr. deželnega šolskega sveta dne 21.
aprila 1884 zvedel je podpisani okrajni šolski svet
da nemščina slabo napreduje vsled slabe metode in
nezadostne vaje. Torej . . . itd.“ (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 31. maja.

Češki poslanci dr. Gregor, dr. Engel, dr. Va-
šaty in grof Kannitz, kateri neso hoteli več ustopi-
ti v češki klub, dobili so že mnogo zaupnic.
Mladočehi mislijo sklicati več taborov, na katerih
bodo kritikovali politiko češkega kluba.

Ministra dr. vitez Dunajevski in dr.
pl. Gautsch bodeta v kratkem imenovana ba-
rona.

Vnanje države.

Bolgarsko regentstvo se že boji patrijoti-
čnih odborov, katere so povsod osnovali. Namen
tem odborom bil je podpirati sedanjo vladu. Sofijs-
ki mogotci pa sedaj spoznavajo, da bi ti odbori
zanje utegnili nevarni postati. Regenti so zatega-
delj osnovali zvezo bolgarskih mohamedancev, da
bode branila sedanjo vladu pred patrijotičnimi od-
bori. Ta zveza imenuje se „turška liga“ in ima
svoje člane v ruščuskem, silistriškem, osman-bazar-
skem in razraškem okraji. Mohamedancem izročilo
se je orožje ter jim naročilo, da naj posebno pa-
zijo, kaj se godi ob Dunavu. — V petek so se re-
genti vrnili v Sofijo. Njim so šli nasproti ministri,
višji častniki in mnogo naroda. Diplomatični zastop-
niki so pri prihodu regentov razvili zastave.

Srbska vlada je iztirala vse bolgarske emi-
grante, ker so nekda narod šuntali proti vladi. Bol-
garski emigrantje so prijatelji Rusije in je tedaj
naravno, da so v Srbiji najbolj občevali z opozicijo.
To pa seveda vladi ni bilo po volji. — Nasprotja v
ministerstvu so poravnana in tedaj takoj ne pride
do ministerske krize.

V palači turškega sultana snovala se je
velika zarota, katere je imela namen ga odstraniti.
Zapri so že 25 tajnikov, kamornikov in maršalov,
mej njimi Osmana beja, prvega tajnika maršala
Nizami paše, kateri bi bil imel sultana zastopati
pri petdesetletnici vladanja angleške kraljice. Več
visocim osobam, mej družim Osmanu paši, naročil
je sultan, da naj gredo na božjo pot v Meko. Na
ta način hoče je namreč poslati v prognanstvo. Po-
zneje se bode jim že sporočilo, da naj se nikar ne
vrnejo v Carigrad. — Iz Carigrada so pa iztirali
več bogatih Armencev, kateri so nekda z denarjem
podpirali razne intrige. Hoteli so napraviti kake
zmešnjave v Turčiji, katere bi potem porabili, da

je vse njegovo vedenje očitno izrazovalo; vendar pa
si je prisvajal pravice, katerih si ni imel prisvajati;
nikdar se tudi ni obotavljal po svoje voditi in urav-
navati vse nje mišljenje in življenje; celo drznil se
je presojati nje vedenje ter prilično, kot smo videli,
je hudo natolcevali.

Res je bil toli ljubeznjiv in razsoden, da je z
navidezno laskajočo marnostjo znal zakrivati, kar
je bilo v resnici prenapeto; tudi njegove posebnosti
so opravičevale, kar bi bila pri drugih največja pre-
drznost. Vendar Mabel ni lahko prenašala tega ne-
jednakomernega vedenja proti sebi in prilično se
je njegovi hladnosti in siljenosti ustavljala z napu-
hom, ki je bil njegovi ledenosti prav primeren.

Potem so sledili časi nepriznanega, a očitnega
odtujevanja; ker je takrat Mabel nenadoma razpo-
lagala le o lastnih pomočkih, delovala je ta odbojna
moč na njo toli silno, da se jej je prejšnji duševni
vzlet dozdeval le gola omama in sleparija.

Ta čas se se v hiši pokazale vse nesreče v
podvojeni meri.

Teta je prej le tožila o neljubeznjivem ve-
denji gospe Leroyeve ter Mabeli kazala, kako slabo
ta neprestano upliva na vse sorodnike. Sedaj so nje
tožbe našle nov brezkončni predmet, ki jej je še

spuntajo Armence ter proglasé Armenijo za samo-
stojno kraljestvo.

Danes bode Rouvier predstavil zbornici novo
francosko ministerstvo, ako se mu je posrečilo
je sestaviti. V njem govem ministerstvu bodo sami
zmerni elementi. Boulangerja v novem kabinetu ne
bode. Rouvier, ki bode tudi finančni minister je
jako več v finančnih zadevah. V Gambettovem mi-
nisterstvu bil je trgovski minister. V zbornici je
večkrat pokazal svoje finančne zmožnosti. Sedaj je
bil načelnik budgetne komisiji. S svojim uplivom
je vrzel Gobletovo ministerstvo. Novo ministerstvo
se bode pa javljale drugače moglo dolgo obdržati,
kakor če se razpusti sedanja zbornica. Rouvier ne
bode imel večine, če ga ne podpira desnica. Mo-
narhisti pa še nobenega republikanskega minister-
stva neso dolgo podpirali, bodi že zmerno ali pa
radikalno. Boulangerja v novem ministerstvu sicer
ne bode, toda s tem se njegov upliv ne bode od-
stranjen. Ker se ga bodo njegovi nasprotniki na ne-
baš pošten način znebili, bode general pri narodu
še popularnejši postal in pri prihodnji ministerski
krizi se bode njegovo ime zopet jemalo v poštev.
Morda bode čez malo mesecev zopet Boulanger
vojni minister. — Zet predsednika republike Wil-
son je na borzi mnogo milijonov zgubil. Ker je mi-
slil, da bode vojna, poprodal je mnogo vrednostnih
papierjev po jako nizki ceni. Vsled tega je zalezal
v dolgove. Grevy je mogel zanj že plačati več mi-
lijonov. Mnogo denarja je pa Wilson zapravil z neko
lepo gledališko igralko, s katero je sedaj pobegnil,
kakor se poroča iz Pariza.

Katoliški škof na Tinosu si jako prizadeva
Grke pridobiti katoliške cerkvi. Da bi to lažje
dosegel, začel je uvajati mesto latinske grško li-
turgijo.

Italijanska vlada bode še le v novembru
zbornicam predložila kreditne predloge za afriško
ekspedicijo.

Položaj v Belgiji je vedno nevarnejši. V
Monceau Fontaine se je v petek izvršil nov atentat
z dinamitom. Delavci zahtevajo občno volilno pra-
vico. V tem oziru delavce podpira tudi meščanstvo
v raznih mestih. Sedanja klerikalna vlada pa baš
o razširjenji volilne pravice neče nič slišati, ker
dobro vé, da bi potem pri volitvah nič več ne zma-
gali klerikalci.

O položaji v Afganistanu se poroča iz
Calcutte, da je v južnem Afganistanu središče ustaje
v Attagharu, mej hribi, koder stanujejo Ghilzaiji.
Ta kraj je mej Quetto in Kandaharjem. Emirjeva
generala sta Sikundar han in Golam Haider. Prvega
so puntarji izrinili iz dežele Ghilzajev, drugi pa ni
imel dovolj poguma, da bi napal puntarje v gorah.
15. t. m. sta se zjedini oba generala, ki imata
vkupe 2000 mož redne pehote, 600 rednih konji-
kov, 20 topov in mnogo izredne konjice. Ghilza-
ji pa imajo kakih 4000 mož ter so v dobrih posto-
jankah. Njih poveljnik je Mohamed šah han. V se-
vernem Afganistanu se pa puntajo le Shinwarriji v
okraji Džellabadu. Za emira je vse od tega zavisno,
če so ustaji pridružijo še drugi rodovi, ker potem
bi se začeli puntati še njegovi vojaki. V Kandaharji
in Heratu je še mir.

Dopisi.

Iz Celovca 27. maja. [Izv. dop.] — Dne
25. t. m. imela je podružnica sv. Cirila in Metoda
za Celovce in okolico svoj letošnji občni zbor. S po-
nosom moremo danes zabeležiti veselo novico, da
se je polagoma začelo tudi pri nas nekako živah
neje gibanje in zanimanje za to prekorsno društvo,
kar nam svedoči ravno zadnji občni zbor.

V dvorani katol. rokodelskega društva zbralo
se nas je 68 na številu, in osobito okolica, na

večji strah izbujal. Mabel jej je to kolikor mogoče
zakrivala, a naposled je vendar vse izvedela. Lud-
vikina lažnjivost in sebičnost sta se kazali še
dosta predrznejši nego navadno, Mabel pa je
neprenehoma mučila brezsrčna nemarnost nje
sestre, ki se za nje veselje in zadovoljnost prav
nič ni menila. Neka trda zunanost je zakrivala pri
gospodu Vaughanu bolestne čute, a njegova steg-
nena postava se je sklonila in lica so se mu udrla;
to ga je naredilo starega moža, ki so ga hude
skrbí tlačile. In Henrik! Oh! ubogi Henrik. Kje in
kaj je bil? Mabel se ni upala po tem vprašati ali
na to misliti. A oko, ki se ni več upalo brez strahu
drugemu človeku v obraz pogledati, roka, ki se je
obotavljala, predno je roko staremu prijatelju stis-
nila, obličje, raz katerega sta mladost in lepota
naglo izginili, vse to so bile neme priče žalostne
povesti.

A ta čas samotnega premišljevanja spominjal
ni Mabele samo na dolgo vrsto hudih izkušenj; po-
novil jej je tudi drug spomin, ki je bil iz njenih
veselih in srečnih ur izključen, — spomin na dek-
lico, ki se je v revah in nadlogah priučila najsvet-
tejši nauk za življenje, — spomin na deklico, ki
je bila v svojem malem krogu našla skromno stezo

čelu jej naša vrla slovenska duhovščina, bila je si-
jajno zastopana. Tudi češki narod bil je zastopan v
osobi gospoda kaplana Kindlmana.

Gosp. predsednik prof. And. Einšpieler je
po prijaznem pozdravu navzočih, osobito zastopni-
kov Beljaške podružnice, v daljšem krepkem go-
voru razlagal smoter društva, poudarjal, kako nam
treba postopati, da dosežemo pravice, ki nam po
postavi pripadajo, kazal brezozirnost naših nasprot-
nikov in nemškega „Schulvereina“ in naposled vsem
zbranim gorko na srce polagal, naj ostanejo tudi
na dalje zvesti družniki in podporniki ter da naj z
vsemi svojimi močmi delajo na to, da pristopi še
več članov k tej osobito koroškimi Slovencem pre-
potrebni družbi. Vsem navzočnim se konečno za-
hvali za mnogoštevilni obisk in sklene svoj govor z
„živio“-klicem, gorko pozdravlja pri zboru navzo-
čega predsednika Beljaške podružnice gosp. Bute-ja.

Namesto odstopivšega tajnika gosp. Haderlapa
poročal je gospod Šim Janežič jako zanimivo o
delovanji in napredku društva, kakor tudi o denar-
nem stanju. — Udov štela je podružnica v pretek-
lem letu 8 ustanovnikov in 31 letnikov; dohodek
je bilo 111 gld. in po odbitih troških 17 gld. 25 kr.
odposlalo se je za prvo leto glavni družbi v Ljub-
ljani 80 gold., v blagajnici je še ostalo 13 gold.
75 kr.

Odbor volil se je „per acclamationem“ in ker
se je želja izrekla, da bi se pri volitvi odbora ozir
jemalo le samo na koroške Slovence, da se izogne
podružnica vsem očitanjem in predbacivanjem od
strani naših Nemcev in njegovih listov*), bili so iz-
voljeni: za predsednika gospod prof. Andrej Ein-
špieler; za podpredsednika gosp. Janez Ure, po-
sestnik iz Šmartina poleg Celovca; za tajnika gosp.
Šim. Janežič in za denarničarja gosp. K. B. Ross-
bacher. — Kot zastopnik k letošnji glavni skup-
ščini izvoli se jednoglasno gospod kaplan Gregor
Einšpieler.

Fri točki „posamezni nasveti družbenikov“
priporočal je v krepkih besedah gosp. Gregor Ein-
špieler, da bi se kmalu na Koroškem in tudi po
drugih slovenskih pokrajinah ustanovile podružnice
in da ne bi ostajali osamljeni le te dve sedaj že
delujoči. Rekel je, da je koroškimi Slovencem po-
treba v prvi vrsti pokazati dejanja, in ker bode
ravno slovenska Koroška najbolj potrebovala pod-
pore od družbe sv. Cirila in Metoda, da reši slo-
venske pokrajine povodnji nemškega „Schulvereina“,
torej je dolžnost jasna, da moramo tudi mi sami
skrbeti, da jo dostojno podpiramo in da se je pri
vsaki priliki spominjamo, bodi si pri veseljah, v
skupščinah, pri izletih, shodih in naposled tudi na
smrtni postelji z volili. — Pri tej priči dalo je več
zastopnikov iz slovenskih krajev Koroške besedo, da

*) Dobro! Vender je ta bojazen čisto nepotrebna,
ker se tudi mej koroškimi Nemci nahajajo tuji elementi, ki
nosijo veliki zvonec, ne da bi se ozirali na to, kaj da bo-
demo Slovenci rekli. Sploh je neumestno ločiti Štajerca,
Korošca ali Kranjca, Goričana itd. in zadnji čas je, da se
spoznavamo sami sebe za Slovence, kar v istini smo;
kot take nas pa ne sme ločiti nikaka meja, osobito tedaj
ne, ako delamo vsi za jeden in isti smoter, t. j. da smo in
hočemo ostati le Slovenci in smo pripravljeni boriti se
vsi za vsacega posameznega. Kaj poreko Nemci, tega nam
malo mar, le to vemo, da nikdar ne bomo odobrili nem-
škega gasla: „Lei lassen!“

dolžnosti ter po njej tudi z junaštvom mučenice in
s potrpežljivostjo svetnice hodila. Mabel ni mogla
biti slepa nasproti temu živemu vzgledu, niti nema
nasproti skrivnemu, v prsih prebujenemu svaritelju.
Napačni nazori in sebično modrovanje so lahko jej
omajali vero na gola pojmovna načela, a nikako
lažno umotrovanje ni moglo spodbiti ali le zamra-
čiti svete resnice, ki jo je Rozino življenje raz-
širjalo.

Misel na to majhno pobožno božjepotnico in
na njeno vsakdanje občevanje z Bogom morala je
toli prostosrčni Mabeli izbuditi marsikatero bolestno
vprašanje. S tem blagodejnim kesom prihajali so
drugi nič manj blagodejni uplivi, ki so bili prijetni
in dobro vsprejeti.

Po neprijaznosti, napačnem obračanju in hlad-
nosti razžaljeno srce nahajalo je pokoj in okreptilo
v misli na deklico, katere duh, očiščen v božji lju-
bezni, je krog sebe razširjal nebeško roso resnič-
nega in ljubeznjivega sočutja; tudi nade, v hudih
izkušnjah razdrobljene, so se po nje svetem zago-
tovilu ponovile in posvečile, da se celo na zemlji
nahaja mir, ki ga božje ljudstvo uživa.

(Dalje prih.)

hočejo po moči skrbeti in delati na to, da se podružnice v kratkem tudi v njihovih krajih ustanove. — Govor ta bil je vsestranskim naidušenjem pozdravljen.

Po razgovoru še nekaterih podružnice zadevajajočih stvari, pričel se je „ofer“ in omenjati mi je v prvi vrsti onih dobrotnikov, ki so največ položili na narodni oltar, in sicer preč. gosp. Matej Šervicelj, komendant na Reberci, 20 gld. in dr. Matej Lutman, špiritual semenišča v Celovci, 5 gld. Gosp. prof. Hutar nabral pa je pri drugih udeležencih 22 gld. 10 kr., tako da se je samo ta večer nabralo v korist družbi blizu 50 gld. Ta povoljni uspeh unel je hkratu srca vseh in ko gosp. predsednik zborovanje zaključil, pričela se je jako živahna veselica. Prvi govornik, g. Ignacij Robas, provizor v Žihpoljah, napil je vrhovnemu cerkvenemu poglavarju papežu Leonu XIII. in našemu presvetlemu cesarju Franu Josipu I., katera zdravica se je naidušeno vsprejela in zadonil je trikratni „živio po dvorani. Za tem volil se je stolovravnatelj, vrstili so se govori in napitnice ter lepo slovensko petje blazilo nam je srca. — Starosta koroških Slovencev, gosp. prof. Andrej Einšpieler sam bil je ta večer židane volje, kakoršnega ga do sedaj še nismo videli; prepeval je iz mladih let mu še znane slovenske pesni s posebnim naidušenjem in ločil se je naposled prav težko iz vesele družbe ko je še v krepkem govoru zahvaljeval se za podporo in napil našim vrlim slovenskim poslancem v državnem zboru, kanoniku Klunu, prof. Šukljeju in dr. Gregorcu za njih možato postopanje v državnem zboru o vprašanji šol po slovenskem Koroškem. Napil je tudi glavni družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani in našim bratom Čehom ter spominjal se ubogih Hrvatov in Slovakov.

Po končanem govoru zadonijo govorniki „Živio“ in „Slava“, pevci pa so nam zapeli „Hej Slovani!“ katera prekrasna pesen se je stoje poslušala. Omenjati mi je še, da je navzočni predsednik Beljaške podružnice g. Buti v daljšem govoru poročal, kako uspešno deluje naša sestra ob Dravi, napil na složno delovanje ter prijazno vse navzočne povabil na prihodnji shod, ki bode Binkoštni ponedeljek v Blačah.

Navdušenega srca ločili smo se z željo, da bi tudi na Koroškem skoro za Slovence nastali boljši časi. — Našim vrlim slovenskim pevcem pa ključemo na tem mestu v zahvalo srčni „Živeli!“

Iz Planine 28. maja. [Izv. dop.] Pretekli četrtek smo izročili materi zemlji osobilo o taborških časih po vsem Notranjskem dobro znanega tenorista in vernega člana bivšega Planinskega Sokola g. Ivana Čenčurja. Rajni, kateremu bodi s temi vrsticami postavljen skromen spomenik, bil je naidušen Slovan in marljiv sodelovalec narodnih vesel. S svojim krepkim in čistim tenorjem širil je narodno zavest in slovanski ponos po Kranjskem, Primorskem in še celo — kot operni pevec v družbi g. prof. Gerbiča — v sosednji Hrvatskeji, — v Zagrebu. Zadnja leta živel je večinoma v Trstu, kjer je svoje dni oral v zvezi z nepozabljivim Heidrihom in nenadomestljivim Dolinarjem narodno ledino. Tudi tu pri nas — v svojem rojstvenem kraju — je ob raznih prilikah pri cerkvenih slavnostih pri petji sodeloval, a zato žel večinoma — nehvaležnost. Bodi mu zemljica lahka!

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

(Dalje.)

Tajnik g. Gustav Pirc poroča o delovanju centralnega odbora kmetijske družbe tako:

Konci 1. 1886. imela je družba 21 častnih, 26 dopisujočih in 696 dejanskih členov. Podružnic bilo je 27.

V teku 1. 1886. odpovedal se je odborništvu gospod oskrbnik Karol Neweklovski. Gospod oskrbnik Neweklovski bil je ves čas marljiv in delaven odbornik, a huda bolezen prisilila ga je iz odbora stopiti. Izstop izvrstnega strokovnjaka bil je odboru jako neljub.

V pomnoženem odboru deloval je kot zastopnik vis. c. kr. deželne vlade gospod vladni svetnik Anton Globočnik in za njim pa gospod vladni svetnik Josip Dralka. Visoki deželni odbor je zastopal cesarski svetnik in deželni odbornik gosp. Janez Murnik.

Pregledovalca računov bila sta gg. Ferdinand Souvan, veletrgovec, in Karol Žagar, posestnik in deželni blagajnik.

Ker je bil voljen gospod grof Thurn predsednikom na mesto odstopivšega gospoda barona Wurzbacha, velja po pravilih njegova izvolitev le za dobo, za katero je bil njegov prednik voljen t. j. do občnega zbora za 1. 1886. Ravno tako je z gospodom Jos. Lenarčičem in L. Robičem, ki sta bila voljena na mesto umrlih gospodov A. Brusa in Fr. X. Souvana. Občni zbor za leto 1886. imel bode torej izvršiti nove volitve namestu onih gospodov, kateri po pravilih konci 1. 1886. iz odbora stopijo, in to so gg. Gustav grof Thurn, predsednik, Jos. Fr. Seunig, podpredsednik in odborniki gg.: Oton Detelja, V. Goll, Jos. Lenarčič, Jos. Poklukar, Luka Robič, Franjo Witschel in dr. M. pl. Wurzbach. Ravno tako je voliti namestnika odstopivšemu gosp. Neweklovskemu, kojega doba je z 1. 1886. itak prešla.

Občni zbor za 1. 1886 imel bode pa tudi voliti nova dva računska preglednika, ker je doba dosedanjih gospodov preglednikov tudi že prešla.

Družbeno poslovanje je bilo:

Družbena opravila izvrševalo je tajništvo po dogovoru s predsedništvom, oziroma na podlogi ukrepov glavnega odbora.

Glavni odbor imel je v 1. 1886. najmanj šest, izmed katerih sta bili dve pomnoženega odbora.

Pri vseh sejah subvencijskega komiteja prisotna sta bila gospoda zastopnika vis. c. kr. deželne vlade in vis. deželnega odbora.

Glavni odbor razdeljen je v pet odsekov, kateri so imeli, kadar je bilo treba, svoje seje. Odsek za konjarstvo ima pa na podlogi družbenih pravil svojo samostojno upravo.

Obravnave glavnega odbora, kakor tudi njegovo delovanje in ukrepi odborovih sej zabeleženi so v zapisnikih, ki so objavljeni v društvenem časopisu „Kmetovalcu“, kakor tudi v „Novicah“. Na te uradne vesti c. kr. kmetijske družbe opozarjajo se č. gg. udi. Iz tega uzroka opustilo se je tudi poprej v „Nazvanilih“ običajno nadrobno popisovanje družbenega delovanja v pričujočem poročilu, ker družbeni list sedaj nadomestuje prejšnja „Naznanila.“

Ukrepi glavnega zbora za 1. 1885 so se izvršili kakor sledi:

1. Občni zbor pooblasti glavni odbor naj predloži prihodnjemu občnemu zboru primerno spremembo pravil v konečno potrdilo. V tej reči imel je glavni odbor svoja posvetovanja, sklep izvršil se bode pa se ve da pri občnem zboru za 1. 1886. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je pogorelcem v Radni pri Slatini 600 gld.

— (Binkoštni prazniki) bili so prav lepi. Imeli smo sicer nekoliko vetra in prahu, v ostalem je bilo pa vreme prav ugodno. Tujcev prišlo je z zabavnim vlakom okolu 400 v Ljubljano, včeraj odpeljali so se v Postojino. Ljubljancem se je veliko odpeljalo v Postojino in na gorenjsko stran. Oba dneva bilo je v Ljubljani mnogo ljudstva z dežele, posebno kumov in kumic in veselih birmancev. Kumice bile so večinoma v krasnih pečah, v nedeljo popoldne bila je v stolni cerkvi na ženski strani peča pri peči in reči moramo, da so bile vse kumice jako lepo in okusno opravljene. Birma bila je v nedeljo do 1/2 5. ure popoldne, v ponedeljek do 12. ure opoldne.

— (Vodnikovega spomenika model) po akademika Gangla osnutku razstavljen je te dni v gospoda Petričiča prodajalnici na mestnem trgu.

— (Zaročil) se je preteklo nedeljo gospod Viljem Putick, c. kr. gozdni asistent, ki po nalogu kmetijskega ministerstva preiskuje notranjske jame, z gospodično Emo Kotnikovlo, hčerjo g. Frana Kotnika, fabrikanta in veleposestnika na Vrdu pri Vrhniki.

— („Rogača“) izšla je 10. številka. Poleg druge šaljive tvarine in več izvirnih podob, omeniti je zlasti „Postopačevih pesnij“ in par drugih dovtipnih stihotvorov.

— (Sv. Mohorja družba) ima letos nad 34.000 članov, družbine knjige tiskajo se v 35.000 izvodih.

— (Na Trsat.) V Ljubljani sestavil se je odbor za poseben vlak na Trsat. Ako se prijavi 500 romarjev, odpeljal se bode 19. junija. Vožnja tja in nazaj stane 3 gld. 85 kr. Vozni listi dobi-

vajo se pri gospej Brusovej, pri gospod. Franji Graul v Špitalskih ulicah in pri g. Ani Lahajner v Florijanskih ulicah. Romarji si bodo razen Trsata ogledali tudi Opatijo.

— (Porotnih obravnav) pri deželni sodnji Ljubljanski, ki se prično jutri ob 9. uri zjutraj, bode takrat samo šestor o. To pičlo število bode vsakega prijatelja pravosti veselilo, kajti čim manje imajo porotniki posla, tem bolje. Obravnave so naslednje: 1. junija I. obravnava: Josip Zalaznik, hudodelstvo uboja; II. obr.: Boštjan Bukovnik, hudodelstvo uboja; 2. junija I. obr.: Josip Klemen, hudodelstvo rop; II. obr.: Ana Grdenc, hudodelstvo umora; 3. junija I. obr.: Janez Berce, hudodelstvo spolskega posiljenja in II. obr.: Katarina Willman, hudodelstvo tatvine.

— („Savinjski Sokol“) dobil je pretekle dni nastopno pismo:

Slavnomu društvu „Savinskoga Sokola“ v Mozirju.

Zahvaljujem se na uzsnojni brzozjavnoj čestitici povodom slave 50 godišnjice moga pjesnikovanja i želim Savinskemu Sokolu do još većma okrilati i da se sve ponosnije vije nebu nad oblake. Pokojna mi druga bila rodom Slovenka, čelik-značajnik i veliki poštenjak pokojni dr. Karlo Lavrić bio mi je mili drug i šurjak, ne čudite se, da ja i moja djeca ljubimo Slovence i da će Vas budne i svetne vazda štovati Vaš

iskreni prijatelj

Ivan Trnski

U Zagrebu 14. maja 1887

— (Iz Postojine) došla nam je pritožba, da ima tamošnji poštni urad samo nemšk pečat. Pred malo časom bil je napis na pečatu še slovensk in nemšk, a zdaj se je ukrenilo drugače, zakaj nam je zastavica.

— (Vabilo) na slavnost v spomin Josipa Jurčiča, katero napravi akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji dne 2. junija 1. 1887. Začetek ob 8. uri zvečer. Lokal: Hotel Zillinger, IV., Wiedner Hauptstrasse 25. Vspored. A) 1. Vilhar: „Pobratimija slovenskega in hrvatskega naroda“, poje moški zbor. 2. Slavnostni govor. Govori društvenik gosp. dr. M. Murko. 3. Förster: „V tihi noči“, četverospjev, pojo pojo člani „Slov. pevskega društva“ gg.: Mlčoch, Böhm, Jiřík, Podhajski in Jahoda-Krtinski. 4. Vilhar: „Mornar“, tenor-solo, poje član konservatorija gosp. Fr. Pogačnik, na glasoviru spremlja ga član konservatorija g. V. Budmani. 5. F. Simandl: Concert divertissement za kontrabas s spremljevanjem na glasoviru; svira g. Blaž Fišer, spremlja ga g. prof. J. F. Skalicky. 6. Nedved: „Pod oknom“, moški zbor s tenorsolom, solo poje g. Fr. Pogačnik. 7. Iv. pl. Zajc: Romanca iz opere Nikola Šubić Zrinjski, bariton-solo, poje član konservatorija gosp. Ivo pl. Hreljanović, na glasoviru spremlja ga g. V. Budmani. 8. a) Povračanac: „Ples iz Slavonije“, b) Farkaš: „Vienac hrvatskih napjeva“, udarja tamburaški zbor hrvatskega akad. društva „Zvonimira“. 9. Iv. pl. Zajc: „Večer na Savi“, možki zbor s spremljevanjem na glasoviru, spremlja g. A. Koller. B) Prosta zabava. Zbore vodi po posebni prijaznosti g. Jan Jiřík.

— (Delitev državnih prêmij) za kobile z žrebeti, — za mlade t. j. 3 do 4 letne kobile in za 1- in 2 letne žrebice se bode letos vršila: v Radovljici dne 1. septembra, v Mengši 2. septembra, na Vrhniki 3., v Ribnici 5. in v Št. Jarneji dne 7. septembra t. l. vsakikrat ob 9. uri dopoldne; razdeli se 57 prêmij od 10—40 gold. v skupnem znesku 1095 gold. in 30 srebrnih svetinj (medalij).

— (V Šenpetru) otvori se jutri s pošto združena brzozjavna postaja z omejeno dnevno službo.

— (Iz Metlike) 28. maja se nam piše: Trojčke povila je dne 26. t. m. Marjeta Petrašič roj. Pečarič iz Drašič. Novorojenci Tonček, Jožič in Nežka so z materjo vred jako dobre volje, kar jim prav radi privoščimo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beljak 30. maja. Podružnica sv. Cirila in Metoda sijajno zborovala v Bačah pri Beljaku. Nad sto društvenikov navzočnih. Gostje iz Ljubljane, Celovca, Velikovca in od drugod srčno vsprejeti. Govori predsednika, kmetskega posestnika Buteja, dr. Vošnjaka, župnika Knafliča, I. Hribarja, kateheta Hutrerja iz Celovca, posestnika Vuhrerja in družih, kakor tudi petje domačih kmetskih pevcev in izbornega četverospjeva Ljubljanskega

vzbujali veliko navdušenje. Po zborovanju prosta veselica, kateri predsedoval notar Plantan iz Zatičine.

Pariz 31. maja. Uradni list objavlja novi kabinet v znani sestavi. Ministerska izjava bo naznanila finančne in gospodarske reforme, nov načrt budžeta. Vojni načrt ostane na dnevnem redu zborničnem. — Boulanger izdal vojski dnevno povelje, v katerem spominja na dolžnosti stanu in priporoča udanost in zvestobo ustavnim zakonom. On sam bo prvi dal vzgled vojaško-republikanske discipline.

Rim 31. maja. „Osservatore Romano“ izvaja, da bi Italija niti materialno niti politično ničesar ne zgubila, ko bi papežu ponudila mal koticček, kjer bi v istini užival suverenost, kot jamstvo duhovske nezavisnosti.

Bern 31. maja. V kantonu Uri nasproti Spririgen-u odtrgalo se 250 metrov široko skalovje in podsulo dve koči in 5 oseb.

Pariz 30. maja. Dekreti za kabinet Rouvierov izidejo baje jutri. Kdo bo vojni, kdo pomorski minister še negotovo. Saussier odklonil vojni portfelj.

Pariz 30. maja. Na pokopališču Pere Lachaise bili včeraj povodom obletnice poraza komune izgredi in spor s policijo, pet oseb zaprli.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—47)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Loterijske srečke 28. maja.

Na Dunaji:	82,	30,	26,	46,	61.
V Gradci:	74,	32,	37,	87,	89.

Tuji:
30. maja.
Pri **Slonu:** Steinbäusel z Dunaja. — Kulp iz Kromeriza. — Neuberger iz Pečuha. — Schuster, Friedrich iz Beljaka. — Kulp iz Murave. — Kulp iz Sentvida. — Stumberger iz Šmarja. — Duma, Dolenc iz Maribora. — Vremšak iz Kamnika. — Klener z Bleda. — Oberwalder, Steinberger iz Domžal.
Pri **valtu:** Prigelhof, Kump, Löwy, Kaiser z Dunaja. — Bukovsky iz Brna. — Kaiser iz Maribora. — Fürst, Balistra iz Trsta.
Pri **avstrijskem cesarju:** Križnar iz Kamnika. — Knež iz Trčiča. — Mersel iz Ivanovega dola. — Hicke iz Javornika.
Pri **južnem kolodvoru:** Hormark iz Krumlova. — Zdenkar, Ostodac s Češkega. — Biermann iz Kočevja. — Žužek iz Kranja.
Pri **bavarskem dvoru:** Tomšič iz Karlovca. — Bitenc, Dobnikar iz Medvoda.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. maja.	7. zjutraj	730-78 mm.	10-0° C	sl. jz.	obl.	300 mm.
	2. pop.	731-47 mm.	12-8° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	732-17 mm.	10-8° C	sl. jz.	obl.	dežja.
29. maja.	7. zjutraj	733-57 mm.	15-0° C	sl. zah.	d. jas.	
	2. pop.	733-41 mm.	19-6° C	z. zah.	jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	735-15 mm.	13-6° C	z. zah.	jas.	
30. maja.	7. zjutraj	736-25 mm.	19-0° C	sl. zah.	d. jas.	
	2. pop.	736-22 mm.	21-2° C	z. zah.	d. jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	737-14 mm.	15-0° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 11-3°, 16-1° in 18-4°, za 5-0° 0-4° pod in 1-6° nad normalom.

Dunajska borza
dne 31. maja t. l.
(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81-35	gl. 81-40
Srebrna renta	82-75	82-60
Zlata renta	112-40	112-45
5% marčna renta	97-—	96-95
Akcije narodne banke	84-—	885-—
Kreditne akcije	281-40	282-50
London	127-05	127-05
Srebro	—	—
Napol.	10-09	10-09
C. k. cekini	5-97	5-97
Noviške marke	62-37 1/2	62-37 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	128 gl.
Državne srečke iz l. 1864	100	165
Ogerska zlata renta 4%	102	20
Ogerska papirna renta 5%	87	90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	116
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50
Kreditne srečke	100 gl.	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	103
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	230	—

Vožni red Rudolfove železnice, veljaven od 1. junija 1887.

Terbiž-Ljubljana						Ljubljana-Terbiž					
Postaje		Osobni vlaki				Postaje		Osobni vlaki			
		1. 2. 3.	1. 2. 3.	1. 2. 3.			1. 2. 3.	1. 2. 3.	1. 2. 3.		
		razred	razred	razred			razred	razred	razred		
		zjutraj	popoldne	zvečer			zjutraj	popoldne	zvečer		
Terbiž	odh.	4.00	1.10	6.20	Ljubljana, juž. žel.	odh.	6.35	11.40	6.25		
Rateče-Bela Peč	"	4.16	1.30	6.36	Ljubljana, Rud. žel.	"	6.39	11.45	6.29		
Kranjska Gora	"	4.30	1.46	6.49	Vižmarje	"	6.48	11.55	6.38		
Dovje	"	4.56	2.19	7.14	Medvode	"	6.59	12.07	6.49		
Jesenice	"	5.16	2.42	7.34	Loka	"	7.12	12.21	7.02		
Javornik	"	5.22	2.49	7.40	Kranj	"	7.26	12.37	7.16		
Lesce-Bled	"	5.44	3.16	8.07	Sv. Jošt (m. p.)	"	7.32	12.43	7.21		
Radovljica (m. p.)	"	5.50	3.23	8.14	Podnart-Kropa	"	7.45	12.56	7.33		
Podnart-Kropa	"	6.08	3.43	8.36	Radovljica (m. p.)	"	8.02	1.14	7.50		
Sv. Jošt (m. p.)	"	6.20	3.56	8.49	Lesce-Bled	"	8.11	1.24	7.58		
Kranj	"	6.27	4.03	8.56	Javornik	"	8.29	1.46	8.15		
Loka	"	6.44	4.20	9.13	Jesenice	"	8.39	1.57	8.23		
Medvode	"	7.00	4.34	9.28	Dovje	"	8.56	2.18	8.40		
Vižmarje	"	7.12	4.46	9.41	Kranjska Gora	"	9.21	2.48	9.04		
Ljubljana, Rud. žel.	prih.	7.21	4.55	9.50	Rateče-Bela Peč	"	9.37	3.03	9.18		
Ljubljana, juž. žel.	"	7.25	5.00	9.55	Terbiž	prih.	9.55	3.20	9.33		
		zjutraj	popoldne	zvečer.			popoldne	popoldne	zvečer.		

Zahvala.
Vsem prijateljem, znancem in slavnemu občinstvu izrekamo za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu gospe
URŠULE LEUZ,
zemljiščne posestnice,
posebno pa še čast. daritjem mnogih lepih ven-
cev in slav. slovenskemu delavskemu pevskemu
društvu „Slavec“ za mili nagrobni najtoplejšo
zahvalo.
V Dolu, dne 31. maja 1887.
(406) **Žalnoči ostali.**

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI
so izšle in se dobivajo sledeče knjige:
Ivan Zbogar.
Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr-
žnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.
Knez Serebrjani.
Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.
Selski župnik.
Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203
strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Dober postranski zaslužek!
Gld. 100 do gld. 300 na mesec more pri
nas prisluziti vsakdo s prodajo zakonito dovo-
ljenih srečk na obročna plačila in to jako lahko,
brez kapitala in brez rizike. Ponudbe naj se
pošiljajo v nemščini na Hauptstädtische Wech-
selstuben-Gesellschaft Adler & Co., Buda-
pest. (354—4)

Umrlj so:

27. maja: Helena Sernak,
tesarjeva hči, 1 leto, Ilo-
vica št. 38, za škrlatico. —
Josipina Kiric, šivilja, 17 1/2
leta, Karlovska cesta št. 11,
za razširjenjem pluć.

28. maja: Fran Juvan,
nožarjev sin, 8 mesecev,
Sv. Petra cesta št. 14, za
osepnici. — Antonija
Trtnik, krojačeva hči, 2 1/2
leta, Slonove ulice št. 24,
za škrlatico.

29. maja: Franca Sedej,
šivilja, 23 let, Ulice: na
grad št. 5, za jetiko —
Janez Cerar, natakarjev
sin, 5 1/2 leta, Kladezne
ulice št. 29, za ošpicami
— Viktor Kranjc, krojačev
sin, 3 leta, Karlovska cesta
št. 11, za vnetjem pluć.

30. maja: Marija Sluga,
železniškega čuvaja vdova,
58 let, Strni pot št. 2, za
oslabljenjem. — Irma Graj-
žar, slavnika hči, 6
let, Streliške ulice št. 14,
za škrlatico.

V deželnej bolnici:
27. maja: Mihajl Verdir,
strežaj, 30 let, za vnetjem
možganov.

Poslano.

(7—20)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče pice,
i kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine i
želudca bolesti grkljana i proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Hiša v dve nadstropji

z obokano kletjo in z vrtom, poleg poslopja s hlevom,
podom in magacinom, pripravna za gostilno ali prodajal-
nico, vse v jako dobrem stanu, se v **Viru** pri Domžalah
proda iz proste roke po nizkej ceni. — Natančneje pri
posetniku **Franu Alič-u** v **Viru** h. št. 9. (391—3)

Kisla voda, kopališče Radence
s svojo jako obilo „astro-lithion-
kislino“. Garodovi poskusi so
dokazali, da je ogljeno-
kisli „Lithion“ pri
protinu najboljša
in najgostejša
zdravil-
na
voda kot specifikum pri:
protinu, kamni v želodci, me-
hurji, ledvicah, zlati žili, bramo-
riji, bruhoru, zlatenici, žledenih ho-
lezni, kataru. Kopelji, stanovanja, restavracija cen.
Zaloga: F. Plantz v Ljubljani, P. Bollinger via geppe v Trstu,
A. Mazzoli v Gorici, Dr. Ernst Kumpf, lekar v Beljaku,
v Celju in Mariboru v vsaki specijalni trgovini. (349—3)

BRATA EBERL
prodajata najboljšo in najcenejšo
oljnate barve, lake in firneže
lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje
prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njihino stroko spadajoče blago. (87—85)
LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvi, v hiši **LJUBLJANA.**
gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4.

MARTIN POVERAJ, civilni in vojaški krojač.
Jedina
najnovjša zaloga oblek.
Cela obleka za gospode od gld. 8.—
Salonska „ „ „ „ 20.—
Pomladanska suknja „ „ „ 7.50
Hlače „ „ „ 1.80
Cela obleka za dečke „ „ „ 1.50
Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovjšem kroji
za vsak stan in po poštenih ceni.
Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.
Zaloga vsakovrstnega sukna.
V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.